

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Diabolus, Mauri specie, Dei seruos ab oratione impediens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

obuenit infesti idoli obambulantis humana macilenta specie, procera, squalida, catenis vineta, quod in aedibus propter allatas à maligno spiritu molestias, jam diu desertis, indicauit locum, vbi inuenta sunt ossa infesta catenis & implicita, quæ corpus æuo terraque putrefactum nuda & exesa reliquerat, vinculis. Sed de hac vmbra dubitari potest, animane fuerit, an Genius malus. Valerium Maximum audiamus. *Apud Aetium, inquit, M. Antonij fractis opibus, Cassius Parmensis, qui partem eius secutus fuerat, Athenas confugit: vbi concubina nocte, cum solitudinibus & curis mente sopita in lectulo iaceret, existimauit ad se venire hominem ingentis magnitudinis, coloris nigri, squalidum barba, & capillo demisso: interrogatumque, quisnam esset, respondisse xaxo d' ai noua. Perterritus deinde tam terro visu, & nomine horrendo, seruos inclamauit, sciscitatumque est, si quidem talis habitus, aut intrantem cubiculum, aut exeuntem vidissent? Quibus affirmantibus, neminem illuc accessisse, iterum quieti, & somno se dedit: atque eadem animo eius obuersata est species. Itaque fugato somno, lumen introferri iussit, puerosque à se discedere vetuit. Inter hanc noctem & supplicium capitis, quo eum Caesar affecit, paululum admodum temporis intercessit. Aduertit Thyraeus terriculamenta eiusmodi nocturna mortes hominum portendere. Hæc nigra orci monstra pleraque sceleratis missa, terrorem iniecerunt, vt exitium suum vel cauerent, vel ad aliorum exemplum in hac vita inciperent; quod sanè Alastores isti subiinde, ingratijs suis ac vel inuiti, facere coguntur.*

Sed ad Christianos redeamus Tartareis monstris, patientiæ causa, vexatos. Refert Ioannes Diaconus, Spiritum quendam habitationem suam habuisse, post absidem oratorij, vbi S. Gregorius Deo laudes consueuerat celebrare; eundemque, intempestiuo sæpius incurfu S. virum orationi intentum tumultuosissimè perturbasse: equos ex stabulo eduxisse: duos ex ipsis præcipites egisse: viros religiosos eiusdem cum B. Gregorio professionis; nunc in forma cati vnguibus tentasse lacera- re, nunc sub specie Æthiopsis lanceâ petiuisse. Adeò infestus est Deo per preces supplicantibus, vt varias artes excogitet, quibus orationes sacras interrumpat. Præsertim autem ijs, qui

L I I I I

à turba

Valer. Max
l. 1. c. 7. n. 7.

Pet. Thyraeus
de locis infe-
stis. p. 1. c. 6.

III.
Io. Diacon.
in vita S. Gre-
gorij l. 4. c. 39.

S. Gregor. l. 2.
dialog. c. 4.

Sur. 17. Ian.

à turba secedunt, ut secum habitare & cum conscientia sua aut cum Deo soli agere possint, Christum in solitudinem sequentes. E qua etiam eos extrahere amat, sicut extraxit illum, quem, D. Gregorio teste, D. Benedictus vidit extrahi. Nam cum vir Dei venisset ad monasterium, & constituta hora expleta Psalmodia se se fratres in orationem dedissent, aspexit, quod monachum qui in oratione manere non potuit, quidam niger puerulus per vestimenti simbriam foras traheret, extra oratorium scilicet. In S. Antonij vita legitur, post varias & atroces pugnas, tandem teterrimum draconem in atrum se vertisse Æthiopem. Cum enim videret se semper ab eius cogitationibus repelli, secundum quod scriptum est, stridens dentibus & ululans, qualis est merito, talis apparebat & vultus: puer horridus atque niger, ad eius se genua pronuens, humana voce flebat dicens: Multos seduxi, plurimos decepi; nunc autem, ut à ceteris sanctis, ita & à tuo sum labore superatus. Falsus est autem se esse spiritum fornicationis. Hoc victo atrocissimè à Tartareis laruis verberatus, cum stare pedibus non posset, humi prostratus dicebat: Ecce ego hic sum Antonius: non fugio vestra certamina, etiamsi maiora faciatis. nullus me separabit à charitate Christi. Psallebat quoque dicens: Si consistant aduersus me castra, non timebit cor meum. Talia eo dicente, bonorum hostis diabolus admiratus, quod post tot verbera fuisset ausus reuerti, congregatis canibus suis, & proprio furore se lanians: Videris, ait, quod nec spiritu fornicationis, nec corporis doloribus superatus, insuper audacter lacestis nos. Omnia arma corripite, acrius nobis impugnandus est. Sentiatis, sentiatis: debet scire, quos prouocet, &c. Sonitus iritur repentinus increpuit, ita ut loco funditus agitato, & parietibus patefactis, multifaria demonum exinde turba se effunderet. Nam & bestiarum, & serpentium formas induentes omnem protinus locum replerent phantasijs leonum, taurorum, luporum, aspidum, serpentium, scorpionum, nec non & pardorum atque urforum. Et hac singula secundum suam fremebant naturam. Rugiebat leo occidere volens: taurus mugitu & cornibus minabatur: serpens sibilu perfonabat: luporum impetus inhiabat; pardus discolor à tergo, aethoria sui calliditates varias indicabat. Truces omnium vultus, & vocis horrida dirus auditus. Antonius flagellatus atque confossus sentiebat quidem

quidem asperiores corporis dolores, sed imperterritus durabat mente perugili. Et licet gemitum vulnera carnis exprimerent, sensu tamen idem permanens, quasi de inimicis luderet, loquebatur. Si virum aliquid haberetis, sufficeret vnus ad praelium: sed quoniam Domino vos eneruante, frangimini, multitudine tentatis inferre terrorem: cum hoc ipsum infirmitatis indicium sit, quod irrationabilium induitis formas bestiarum. Rursumque confidens aiebat: Si quid valeatis, si vobis mei potestatem Dominus dedis, ecce presto sum; deuotate concessum: Si verò non potestis, cur frustra nitimini? Signum enim crucis, & fides ad Dominum, inexpugnabilis nobis murus est. Certant pictores de his monstris inferni penecillo exprimendis. Videtur enim Stygius archipirata omnes copias totamque classem suam, contra vnum hunc Christi heroem conuocasse. Sed nihil effecit, sciuit enim Antonius, se contra laruas pugnare, tantoque fuit clarior eius victoria, quanto plures diuersioresque hostes superauit.

Has autem laruas, fumum, fucum, pigmentum, hanc caliginem & fuliginem, quam Acherons omnem, velut in confluxum collectam, opposuit Antonio, aliàs etiam sæpe seorsim induxit in theatrum. Meminit infestæ à Tartaro domus in vita Theodori Sicæorum Archimandritæ, Georgius presbyter, Theodori discipulus, in qua & hominibus, & iumentis plurimum molestiarum afferebant cacodæmones. In illa cum domesticum pranderent, aut cœnarent, lapides in mensas à Spiritibus iaciebantur, & telæ mulierum rumpebantur. Tanta quoque murium & serpentum multitudo domum occupabat; vt præ formidine nemo ingredi auderet. Antiquum hoc est, nam & cum Eua in serpentis exuijs, rem suam magnam voluit confabulari. Quin & Gertrudi vt præstigias officiasque faceret, in murem se contraxit; ille utique Angelus, qui olim vertice calum tangebatur, qui dicebat in corde suo: *Ascendam super altitudinem nubium, similis ero Altissimo*; ecce ille Angelus, cuius operimentum fuerat omnis lapis pretiosus, nunc pugnaturus procedit, qua galea, qua lorica indutus? musculi eorior. Nonne hoc est grande monstrum, quod à pulchritudine Angeli, in formam musculi degenerauit? Tanti est tentare, oppugnare,

IV.

Isa. 14. 14.